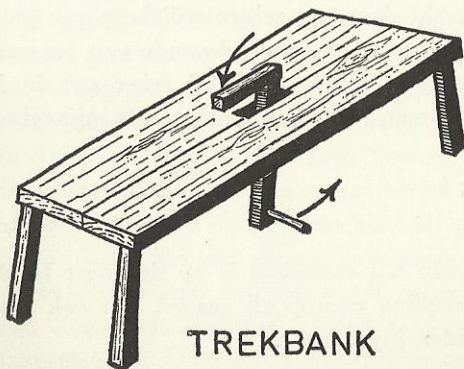

vastgesteld aan de hand van de benamingen. Bij de heulbank geldt dat heel in het bijzonder. We zien nl. een viertal verschillende werkbanken in sommige delen van het land zeer zwak onderscheiden worden. Men herinnere zich de notities op kaart 17 'men legt verband met de heulbank' en stelle vast, dat in de noordoostelijke hoek heulbank en schrappaard niet van elkaar worden onderscheiden. Een Noordbrabantse klompenmaker ziet direct waarmee hij te doen heeft; zijn Drentse of Groningse collega, die overigens het schrappaard niet gebruikt — daarvan ben ik subjectief wel zeker — heeft zulk een vage voorstelling van een kniep of hoe hij zijn heulbank dan ook noemt, dat hij bij 't zien van een schrappaard meent met zijn eigen meubel te doen te hebben. Dergelijke dingen kunnen nog begrepen worden hieruit, dat men de man teveel heeft gevraagd. Wie het T.V.-spelletje van „der geheimnisvolle Gegenstand” kent, weet hoe moeilijk het is iets te karakteriseren wat men zelf nooit ergens gestructureerd heeft aangetroffen. Iets anders wordt het, als men ziet dat in het noordoosten van het land eenmaal de naam *kniepbaank* wordt opgegeven als antwoord op vraag 1 van vragen-

TREKBANK

lijst 32 van de Dialectencommissie, nl. in F 59. Die vraag informeerde naar de namen van de *trekbank*; men vindt hierbij de afbeelding die ook op de lijst voorkwam. Men kan, denkend in geografische categorieën, twee conclusies trekken: ofwel de naam *kniep* voor de heulbank wijst erop, dat men die bank aanvankelijk niet duidelijk heeft onderscheiden van andere, oudere banken; *kniep* is dan een woord uit het gebied tussen isoglosse en isopragme op de heulbankkaart; ofwel, tweede mogelijkheid, tot vandaag toe is in het noordoosten van het land de heulbank zo weinig karakteristiek, dat ze in de benaming niet van